

ΤΟ ΚΑΚΟΥΥΡΙ

Τρίμηνη Πολιτιστική έκδοση του Εξωραϊστικού και Επιμορφωτικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής
Γραφεία: Γλάδστωνος 10 Αθήνα Τ.Κ. 10677 • Τηλ: 210- 8082042 site:www.kakouri.gr • e-mail: tokakouri@gmail.com

Χρόνος 20ος • Αριθμός φύλλου 78 • Μάρτιος - Απρίλιος - Μάιος 2016

«Σχεδόν ό,τι κάνεις είναι ασήμαντο, αλλά είναι σημαντικό να το κάνεις».

Μαχάτμα Γκάντι

Ανάληψη 2016

Και φέτος γιορτάστηκε η γιορτή της Ανάληψης στο Ξωκλήσι που βρίσκεται στην **Αρμενιά** (σε υψόμετρο χιλίων εξακοσίων περίπου μέτρων). Από την παραμονή αρκετοί συγχωριανοί ανηφόρησαν με τα δισάκια τους στην πλάτη, αργά-αργά προς την

Ανάληψη. Οι προβλέψεις για βροχερό καιρό δεν εμπόδισαν τους προσκυνητές να ανέβουν. Όλοι μαζί στο χώρο της λιθαρόστρουγκας έβγαλαν τα τρόφιμα και φιλεύοντας ο ένας τον άλλον και κερνώντας κρασί διασκεδάσαν με

Συνέχεια στην 4η σελ.

Ο Ξενώνας του χωριού μας

Ο Ξενώνας λειτουργεί και περιμένει να φιλοξενήσει τους Κακουραίους και τους φίλους τους
Υπεύθυνη η κ. Δήμητρα Ρόκκα:
τηλ. 27960-61154 & 27960-61145

Εορτή των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης

Παραμονή της εορτής των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, τελέστηκε Εσπερινός, χοροστατούντος του Αρχιμανδρίτη **π. Θεόκλητου** και του ιερέα του χωριού μας **π. Νικολάου Κουτρομπή** παρουσία του Δημάρχου Τρίπολης και συγχωριανού μας **Δημητρίου Παυλή**, μελών του Δημοτικού Συμβουλίου και πλήθους κόσμου.

Ακολούθησε περιφορά της Ιεράς Εικόνας, με τη συνοδεία της Φιλαρμονικής και παιδιών που ήταν παραδοσιακά ντυμένα από το Κέντρο Ελληνικού Χορού Τρίπολης, την Παρασκευή στο χωριό Κακούρι.

Το βράδυ στο μαγαζί του **Δημήτρη Σταθούλη** έγινε γλέντι με τη δημοτική ορχήστρα του **Μπέκιου** που συνεχίστηκε και το επόμενο βράδυ.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ

Στις 20 Αυγούστου 2016, ημέρα Σάββατο βράδυ και ώρα 9 μ.μ., ο Σύλλογος Αθηνών σας καλεί στον κήπο του Ξενώνα να διασκεδάσουμε όλοι μαζί με ζωντανή μουσική.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ ΑΡΤΕΜΙΣΙΑΚΑ 2016

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος στο χωριό μας θα πραγματοποιηθούν μια σειρά εκδηλώσεων που σκοπό έχουν να δώσουν ένα τόνο ψυχαγωγίας και ενδιαφέροντος. Συγκεκριμένα:

► Την **Τετάρτη 20 Ιουλίου** στο εκκλησάκι του Αϊ-Λιά, μετά την εκκλησία ο Σύλλογος θα έχει φροντίσει για ένα όμορφο πικνίκ σε τιμή κάτω του κόστους.

► Την **Παρασκευή 29 Ιουλίου** στην πλατεία του χωριού θα γίνει το καθιερωμένο μεγάλο πανηγύρι με τους **ΚΩΣΤΑ ΑΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟ** στο κλαρίνο και **ΓΙΩΡΓΟ ΜΠΕΚΙΟ, ΛΟΥΛΑ ΠΑΠΠΑ, ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΠΕΚΙΟΥ** στο τραγούδι.

► Την **ΤΕΤΑΡΤΗ 3 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ** στην πλατεία του χωριού θα δοθεί Θεατρική παράσταση από την Θεατρική ομάδα του Δήμου Μεγαλόπολης με το έργο του Δημήτρη Ψαθά «**ΦΟΝ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ**». Η παράσταση είναι δωρεάν.

► Ο καθιερωμένος ποδοσφαιρικός αγώνας παιλαίμαχων - νέων στο γήπεδο Λεβιδίου.

► Βραδιά караόке για μικρούς και μεγάλους.

Το ακριβές πρόγραμμα των εκδηλώσεων θα ανακοινωθεί στην ιστοσελίδα του χωριού: www.kakouri.gr

Σας περιμένουμε όλους για να διασκεδάσουμε όλοι μαζί.

ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ & ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΥ

Το 2ο Κακουραϊκό Αντάμωμα

Το 2ο Κακουραϊκό Αντάμωμα, όπως γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, θα πραγματοποιηθεί αρχές Αυγούστου 2018.

Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων θα ανακοινωθεί αργότερα.

Τα Δ.Σ. των Συλλόγων του χωριού

Η συνδρομή της εφημερίδας

- α. Στο χωριό στην κ. Δήμητρα Ρόκκα.
- β. Στην Τρίπολη στο κατάστημα των Αφών Χρόνη, 28ης Οκτωβρίου 50.
- γ. Με επιταγές στη διεύθυνση, στα γραφεία του Συλλόγου.
- δ. Οι επιστολές με check να στέλνονται συστημένες.

Από πού κρατάει η σκούφια μας

Αναζητώντας τις ρίζες των Αρτεμισιωτών (Κακουραίων) Αρκαδίας

Έρευνα - Παρουσίαση
Γιάννης Δημ. Σταματοπούλος
(Ιστορικός)

Κυκλοφόρησε το βιβλίο των γενεαλογικών δέντρων «Από πού κρατάει η σκούφια μας»

Αυτό το βιβλίο δεν πρέπει να λείπει από κανένα Κακουραϊκό σπίτι.

Το βιβλίο διατίθεται στο χωριό μας από την κ. Δήμητρα Ρόκκα, στην Τρίπολη από το κατάστημα των αδελφών Χρόνη (28ης Οκτωβρίου 50) και στην Αθήνα από όλα τα μέλη του Δ.Σ.

Τιμή: 30€

Το βιβλίο αυτό μπορεί να γίνει το καλύτερο δώρο των εορτών στα παιδιά μας και στους συγγενείς μας. (Όσοι πήραν το βιβλίο και θρήκαν κάποιο λάθος ή θέλουν να συμπληρώσουν κάτι, να απευθυνθούν στη διεύθυνση της εφημερίδας).

Κακουραίοι, Αγκαλιάστε στοργικά την εφημερίδα των Αρτεμισιωτών, το ΚΑΚΟΥΡΙ.

Αυτή μας αδελφώνει, μας ταξιδεύει στ' όμορφο χωριό μας και κάνει τη φωνή μας ν' ακούγεται μακρύτερα και περισσότερο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

► Ο Νίκος Κυριακόπουλος του Αποστόλου (το γένος Γεωργίας Κουσιάκη) και η **Ελίνα Χαμηλομάτη**, παντρεύτηκαν στη Μεταμόρφωση Σωτήρος στην Τρίπολη στις 7-5-2016.

Η δεξίωση έγινε στο κέντρο «ΕΠΑΥΛΗ».

► Ο Γιώργος Επαμ. Βλάχος τέλεσε τους γάμους του με την εκλεκτή της καρδιάς του **Άννα Παύλου Ζαφειροπούλου** στο Δημαρχείο Τρίπολης στις 2/6/2016.

Στους νεόνυμφους ευχόμαστε δύο ανθόσπαρτο και με απογόνους.

Γεννήσεις

► Ο Νίκος Καζάς και η σύζυγός του Βίκυ (το γένος Σούλας Αντωνοπούλου) απέκτησαν κόρη στις 18/4/2016.

Στους ευτυχείς γονείς, παππούδες και γιαγιάδες ευχόμαστε να τους ζήσει και να την καμαρώσουν όπως επιθυμούν.

► Ο Χρήστος Ρόκκας και η σύζυγός του Σοφία απέκτησαν κόρη στις 26/5/2016 μετά τον οκτάχρονο Παναγιώτη.

Στους ευτυχείς γονείς, παππούδες, γιαγιάδες και στην προγιαγιά Γεωργία ευχόμαστε να τους ζήσει και να την καμαρώσουν όπως επιθυμούν.

Βαπτίσεις

► Ο Βασίλης Γ. Καρατζιάς και η σύζυγός του Παναγιώτα βάπτισαν το γιο τους στις 2/5/2016 στον Αϊ-Γιώργη στο Κακούρι και το όνομα αυτού Γεώργιος.

Στους ευτυχείς γονείς, παππούδες, γιαγιάδες ευχόμαστε να τους ζήσει ο νεοφώτιστος.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Η **Αικατερίνη Αλεξ. Χρόνη** πήρε το πτυχίο της στη Διοίκηση Επιχειρήσεων από το ΤΕΙ Αθηνών. Στην τελετή ορκωμοσίας παρευρέθηκαν οι γονείς της, ο αδελφός της και άλλοι συγγενείς.

Ο Σύλλογος συγχαίρει την Κατερίνα και της εύχεται καλή σταδιοδρομία.

ΔΩΡΕΕΣ

Η **Κατερίνα Δάμη** δώρισε στον ξενώνα του Συλλόγου μια κουβέρτα ταϊστί.

Κατερίνα σ' ευχαριστούμε.

Το Δ.Σ.

Επισκεφθείτε το διαδικτυακό τόπο της εφημερίδας μας και στο facebook στη διεύθυνση:
<https://el-gr.facebook.com/tokakouri>

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τριμηνιαίο δελτίο
Ιδιοκτησία: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής
Γλάδστωνος 10 Αθήνα 10677
Τηλ: 210 8082042

Εκδότης - Δ/ντής:
Κακαρικού Γωγώ Τηλ.: 210 5747298
Ετήσιες Συνδρομές: 20€
Εξωτερικού: 40€

Συντακτική Επιτροπή:
Παπαθεοδώρου - Καραγιάννη Γωγώ
Ελένη Δάμη - Ζαρόκωστα
Σταματόπουλος Γιάννης Δημ.
Ρόκκας Γιώργος Ηλ.
Μπρότση - Αλωνιστιώτη Ειρήνη
Κακαρικού Γωγώ

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:
Εκδόσεις-Γραφικές Τέχνες
Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.
Θεοδοσίου 23 Ίλιον • Τ.Κ.: 13121
Τηλ-Fax: 210 2619003 - 210 2619696
e-mail: karrouzi@otenet.gr

Εορτασμός της 25ης Μαρτίου 1821

Ο εορτασμός της 25ης Μαρτίου 1821 στο χωριό μας έγινε με την πρόεπουσα λαμπρότητα. Μετά τη Θεία Λειτουργία χοροστατούντος του Ιερέα του χωριού μας κ. **Νικολάου Κουτρομπή** ακολούθησε η καθιερωμένη δοξολογία παρουσία του Αντιδημάρχου Τρίπολεως κ. **Δημήτρη Ν. Σταματόπουλου**, του προέδρου του χωριού κ. **Κων/νου Νάγου**, των προέδρων και μελών των Δ.Σ. των Συλλόγων του χωριού.

Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε το μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου Αθηνών **Γιάννης Δ. Σταματόπουλος**, που αναφέρθηκε στη συμμετοχή των Κακουραίων αγωνιστών στον αγώνα του 1821. **(Η ομιλία έχει αναρτηθεί στο Facebook «ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ»).**

Ακολούθησε τρισάγιο και κατάθεση στεφάνων στο μνημείο των πεσόντων. Μαθητές απήγγειλαν ποιήματα για το ένδοξο 1821. Η τελετή έκλεισε με το ψάλλισμα του Εθνικού μας Ύμνου από τους παρευρισκόμενους.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΑΦΙΞΕΙΣ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΩΝ ΜΑΣ

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος έχουν αρχίσει οι αφίξεις Κακουραίων του εξωτερικού στο χωριό μας. Μέχρι τώρα έχουν έλθει:

► Οι αδελφές **Ελένη και Ντίνα Παναγιώταρου** με τους συζύγους τους (Καναδάς)

► Ο **Μιχάλης Σταθούλης** με τη σύζυγό του **Ελένη Σιολέ** (Αυστραλία)

► Ο **Θεόδωρος Ψαρράς** (Αυστραλία)

► Τον Ιούλιο θα φτάσουν οι **Τσιρκαίοι** για τα βαπτίσια του εγγονού του **Δήμου**.

Ευχόμαστε σ' όλους καλή παραμονή στην πατρίδα.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Ευχαριστίες

Το Δ.Σ. του Συλλόγου και η Συντακτική Επιτροπή της εφημερίδας μας ευχαριστούν το Σύλλογο των Κακουραίων της Αδελαιίδας για την οικονομική ενίσχυση της εφημερίδας μας.

Τις συνδρομές έφερε ο Μιχάλης Σταθούλης και τον ευχαριστούμε.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Σταματόπουλος Σπύρος	100\$ USA
Παπαδημητρίου-Περδίου Ιωάννα	50\$ USA
Κακαρικού Αθανασία του Θεοδ.	50\$ USA
Σταματοπούλου-Γερογιάννη Βασιλική	70\$ Αυστρ.
Κασιίνη-Σκλαβούνου Ντίνα	50\$ Αυστρ.
Σταθούλης Νίκος	50\$ Αυστρ.
Συμπόνης Χρήστος του Δημ.	100\$ Αυστρ.
Δάμη-Αγγελόπουλου Ελένη	50\$ Αυστρ.
Σταθούλη-Μπάρλα Μαριγούλα	50\$ Αυστρ.
Οικογένεια Κασιίνη Θεοδώρου	50\$ Αυστρ.
Σταθούλης Μιχάλης	50\$ Αυστρ.
Παπαγεωργίου-Κανδρεσιώτη Ελένη	50€
Λαγούσης Βασίλης του Γεωργίου	100€
Κακούρη Ελένη	100€
Σιοροβίγκας Βασίλης	20€
Σιοροβίγκα-Τζούρα Καλλιόπη	20€
Σιοροβίγκα-Αλεξέλη Ευσταθία	20€
Σίμου Θεοδώρα	20€
Κωτσιοβός Μιχάλης	50€
Ρόκκα Μαργαρίτα	20€
Κουτρομπής Νικόλαος (Ιερέας)	50€
Μπασιώτης Κώστας	20€
Κασιίνη-Γιαννίκα Βασιλική	20€
Κασιίνη-Δημητρακοπούλου Βασιλική	20€
Χρονόπουλος Θεόδωρος	20€
Μάγκλαρης Γεώργιος	20€
Ηλιόπουλος Αλέξανδρος	30€
Ρόκκα-Γεωργιοπούλου Ιωάννα	30€
Καζάκος Μιχάλης	20€
Κοτσιάνη-Χαραλαμποπούλου Σοφία	30€
Ψύχος Θεόδωρος	50€
Ηλιόπουλος Βασίλης	30€

ΣΚΑΛΩΣΙΕΣ
ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ - ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ
ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

Ελένη Μανέλη

Νεραντζούλας 10-12, 136 77 Αχαρνάι
Τηλ.: 210 24 04 900 • Κινητό: 6944 41 26 86
email: cityskal@yahoo.gr

Το Λεύκωμα των Ξενιτεμένων

Πριν από ένα χρόνο, είχαμε ανακοινώσει μια ιδέα μας, που ήταν η δημιουργία του «**ΛΕΥΚΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΩΝ ΜΑΣ**». Μέχρι σήμερα έχουν ανταποκριθεί αρκετοί πατριώτες μας. Πιστεύουμε ότι στο επόμενο χρονικό διάστημα θα έχουμε μεγαλύτερη ανταπόκριση, ώστε το βιβλίο αυτό να είναι έτοιμο στο **2ο Κακουραϊκό Αντάμωμα τον Αύγουστο του 2018**.

Οι Ξενιτεμένοι μας μπορούν να ηχογραφήσουν την ιστορία τους και να μας την στείλουν σε CD ή USB, εμείς θα την διαμορφώσουμε σε κείμενο.

Στο φύλλο αυτό ο **Πέτρος Δάμης (USA)** δίνει τη δική του ιστορία. Στα επόμενα φύλλα της εφημερίδας θα ακολουθήσουν και άλλες ιστορίες.

Ο Κακουραϊός

Πέτρος Β. Δάμης

Η ζωή μου ξεκίνησε από το Κακούρι το 1930, το οποίο αναγκάστηκε να εγκαταλείψω, όπως θα δείτε παρακάτω στα 21 μου χρόνια, το 1951.

Έβγαλα τις τέσσερις πρώτες τάξεις του Δημοτικού στο χωριό και μετά πήγα στο Προγυμνάσιο στο Λεβίδι. Το Γυμνάσιο το τελείωσα στην Τρίπολη.

Μετά το Γυμνάσιο πήγα στην Αθήνα και συγκεκριμένα στο σπίτι του θείου του Κωστή. Αρχισα να δουλεύω στο πρατήριο υφασμάτων του Λαναρά και συγχρόνως διάβαζα για να δώσω εξετάσεις στην Ανωτάτη Εμπορική, όπου και πέτυχα. Συνέχισα να εργάζομαι και να παρακολουθώ μαθήματα στη Σχολή.

Την ίδια εποχή τα οικονομικά του πατέρα μου δεν ήταν καλά και το ότι είχα τρεις αδελφές, με έκαναν να πάρω την απόφαση να φύγω για την Αμερική. Η ανάγκη με έκανε να πάρω αυτή την απόφαση, γιατί το μέλλον μου ήταν εξασφαλισμένο όταν θα τελείωνα την Ανωτάτη Εμπορική.

Η μάνα μου δεν συμφωνούσε να φύγω και έλεγε συνέχεια στον πατέρα μου: «Ένα παιδί έχω και θα μου το διώξεις;».

Μετά από πολλές δυσκολίες, καταφέραμε να με πάρει ο αδελφός του πατέρα μου Θόδωρος στην Αμερική, στο Ann Arbor Michigan. Εκεί φοίτησα στο Πανεπιστήμιο του Michigan και σπούδασα οικονομικά.

Στην αρχή δεν μου άρεσε καθόλου η Αμερική, τόσο πολύ που σκεφτόμουν να επιστρέψω στην Ελλάδα. Σιγά-σιγά όμως προσαρμόστηκα και ενώ φοιτούσα στο Πανεπιστήμιο, αποφάσισα να καταταγώ εθελοντής στην Αμερικανική Αεροπορία για τέσσερα χρόνια, πράγμα που δεν ήξεραν οι γονείς μου, αλλά συμφώνησε μαζί μου ο θείος.

Η Αμερική είχε τον πόλεμο της Κορέας, αλλά εμένα με έστειλαν στην Ευρώπη. Υπηρέτησα για λίγο στην Καζαμπλάνκα της Λιβύης και συνέχισα την υπόλοιπη θητεία μου στην Αμερικανική Βάση των Αθηνών.

Όταν ήμουν στην Ελλάδα γνώρισα τη γυναίκα μου **Ζωή**, την οποία και παντρεύτηκα. Τελειώνοντας τη θητεία μου φύγαμε για την Αμερική, όπου ξεκινήσαμε τη ζωή μας. Εγώ συνέχισα τις σπουδές μου στο ίδιο Πανεπιστήμιο και δούλεψα σε δύο δουλειές για να τα καταφέρουμε. **Αποκτήσαμε δύο κόρες την Joanne και τη Helen. Η Joanne είναι γιατρός και η Helen δικηγόρος.** Και οι δυο μου κόρες έκαναν το γάμο τους στην Ελλάδα, η Joanne στην Κυπαρισσία και η Helen στο Φυγιά Ευβοίας. Από τη Joanne έχω δυο εγγόνια το **Ντίνο**, φοιτητή της Ιατρικής και τη **Ζωή**, φοιτήτρια της Νομικής. Τα εγγόνια μου βαφτίστηκαν στην Ελλάδα, την οποία αγαπούν σαν δεύτερη πατρίδα τους και έρχονται όλοι κάθε καλοκαίρι.

Για να το καταφέρουμε αυτό χτίσαμε ένα μεγάλο σπίτι στο Φυγιά Ευβοίας (τόπος καταγωγής της γυναίκας μου). Αργότερα από σεβασμό στη μνήμη των γονιών μου αναπαλαίωσα το πατρικό σπίτι.

Από τη στιγμή που αποκτήσαμε παιδιά στόχος μας ήταν να αγαπήσουν την Ελλάδα. Τα στέλναμε σε ελληνικό σχολείο, μάθαιναν ελληνικούς χορούς, ακούγαμε ελληνική μουσική, τηρούσαμε τα ήθη και έθιμά μας και επικοινωνούσαμε συχνά με τον παππού, τη γιαγιά και όλους τους συγγενείς μας.

Βοήθησα όσο μπορούσα την οικογένειά μου γιατί δεν έχασα την Κατοχή που περιμέναμε με αγωνία κάποιο δέμα από την Αμερική. Δεν θα ξεχάσω σε ηλικία 10 ετών με έστειλε ο πατέρας μου στο Λεβίδι να φέρω το δέμα και όταν το ανοίγαμε δεν φορούσαμε τίποτα, γιατί ήταν μεγάλα και αταίριαστα για μας.

Ευγνωμονώ το Θεό που μέχρι σήμερα είμαι καλά και μπορώ να επισκεπτόμαι την πατρίδα μου μια και δυο φορές το χρόνο, χωρίς τη γυναίκα μου βέβαια που δυστυχώς έφυγε ξαφνικά από τη ζωή πριν 20 χρόνια.

Ξένες δημοσιεύσεις

Θα ήθελα και μέσα από την εφημερίδα μας «**ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ**» να ευχαριστήσω και να συγχαρώ το συμπατριώτη μας, εκλεκτό επιστήμονα και αγαπητό φίλο **Γιάννη Δ. Σταματόπουλο** για το ξεχωριστό και πολύτιμο για τους Κακουραίους βιβλίο του «**ΑΠΟ ΠΟΥ ΚΡΑΤΑΕΙ Η ΣΚΟΥΦΙΑ ΜΑΣ**».

Φίλε Γιάννη,

Με πολλή προσοχή και ιδιαίτερο ενδιαφέρον μελέτησα το πόνημά σου αυτό. Ήμουν βέβαιος, ότι δε θα διάβαζα βιβλίο που σκιαγραφεί έναν ήρωα, που αναπτύσσει κάποιο θέμα ή φιλοσοφία, που εξιστορεί κάποιο πραγματικό ή υποθετικό γεγονός με πλοκή, αρχή, μέση και τέλος, αλλά βιβλίο που αναζητεί από έρευνα και διηγήσεις παλαιότερων, γεγονότα που σχέση έχουν με την ιστορία και τους κατοίκους του χωριού μας.

Το βιβλίο σου δεν επιζητεί λογοτεχνικά βραβεία και διακρίσεις. Για σένα είναι κατάθεση ψυχής και βιωμάτων με τα όποια σχόλια και αντιξοότητες. Έθεσες ένα ωραίο και ευγενή σκοπό, και, κατά την ταπεινή μου γνώμη, επέτυχες το τέλειο. Είχες, τη δύναμη, το κουράγιο, τη θέληση και τη διάθεση να εργαστείς αθόρυβα, για πολλά χρόνια, ρωτώντας, ερευνώντας και καταγράφοντας τα στοιχεία και τα ευρήματα εκείνα που θα έκαναν το βιβλίο σου αξιόπιστο και πρωτότυπο, ώστε να απεικονίσει πληρέστερη την εικόνα προέλευσης του χωριού μας και των κατοίκων του αφενός, και αφετέρου να εκπληρώσεις ένα χρέος στο χωριό που γεννήθηκες, μεγάλωσες και αγαπάς.

Στην εισαγωγή σου με τρόπο παραστατικό και ύφος γλαφυρό γνωρίσαμε πολλά στοιχεία για το **Κακούρι**, άγνωστα στους περισσότερους. Έφερες στη μνήμη μας, επιβεβαιώνοντας, όσα είχαμε ακούσει για τους προγόνους μας, από τους παππούδες μας. Διαπιστώσαμε τη δύσκολη, επίπονη, κοπιώδη, χρονοβόρα, πολυετή και εργώδη προσπάθεια που κατέβαλες πάντοτε με επιμονή, υπομονή, υπευθυνότητα και μεθοδικότητα να προσεγγίσεις τα γεγονότα και να προσφέρεις τις ανεκτίμητες υπηρεσίες σου, πάντοτε αφιλοκερδώς, για το Σύλλογο και το χωριό μας.

Το βιβλίο αυτό δεν έχει σχέση με τα άλλα σου βιβλία σχολικά, διδακτικά κ.λπ. που έχεις συγγράψει και εκδώσει.

Πρόκειται για βιβλίο ιστορικό, μοναδικό και ξεχωριστό στο είδος του, γιατί καταγράφει την ιστορία και τη διαχρονική εξέλιξη του χωριού μας, πώς, δηλαδή, δημιουργήθηκε, πότε, από ποιούς, ποιοί ήταν οι πρώτοι κάτοικοι, ποιοί ήλθαν, ποιά τα πρώτα σόγια, πώς προέκυψαν νέα και πώς άλλα εξέλιπταν.

Αναμφίβολα θα προέκυπταν περισσότερα στοιχεία και μαρτυρίες για το χωριό μας από τους παλαιούς, όπως εύστοχα, αναφέρεις, εάν η προσπάθειά σου αυτή ξεκινούσε πριν από σαράντα ή πενήντα χρόνια, καθόσον η ύπαρξή του χρονολογείται προ τριών περίπου αιώνων. Βέβαιο πάντως είναι ότι το βιβλίο σου αυτό θα αποτελέσει τη ζύμη και τον ακρογωνιαίο λίθο για τους μελλοντικούς μελετητές των γενεαλογικών δένδρων του χωριού μας.

Φίλε Γιάννη,

Μέσα από την καρδιά μου σ' ευχαριστώ για όσα μας πρόσφερες με το βιβλίο σου αυτό, σ' ευχαριστώ που ομόρφυνες τη ζωή μας και για ό,τι προσφέρεις στο χωριό μας και τους Συλλόγους του. Έχεις την αγάπη μου, το θαυμασμό μου και τα θερμά μου συγχαρητήρια με την ευχή να είσαι γερός και δυνατός για κάποιο άλλο πόνημά σου.

Βασίλης Γ. Ηλιόπουλος

Μια αξιέπαινη πρωτοβουλία

Για όσους έχουν ανηφορίσει προς την Αρμενιά, κάνοντας την ωραία διαδρομή χωριό - εκκλησιά της Ανάληψης στην κορυφή της Αρμενιάς, έργο του αείμνηστου Βασίλη Νάτση (good bye) γνωρίζουν τη δυσκολία της διαδρομής. Η δυσκολία εκτός από την ανηφόρα είναι και το κλείσιμο του μονοπατιού Γκρόνιζα μέχρι το ξέφωτο της Αρμενιάς από τα πουρνάρια και πατουλιές.

Έτσι ο αναβάτης είναι εύκολο να χαθεί αφού δεν υπάρχει και καμιά σήμανση.

Το άνοιγμα του μονοπατιού και τη σήμανσή του έκανε με δική του πρωτοβουλία και μόνος του, ο συγχωριανός μας **Αντώνης Παυλής**. Ο Αντώνης για μια εβδομάδα εργάστηκε για το άνοιγμα του μονοπατιού και τη σήμανσή του, ώστε να είναι έτοιμο για την ημέρα της Ανάληψης, που θα ανέβαιναν οι συγχωριανοί μας στο εκκλησιάκι. Θεωρώ ότι μια τέτοια πρωτοβουλία αξίζει κάθε έπαινο.

Αντώνη θερμά συγχαρητήρια γι' αυτή την πρωτοβουλία σου. Να μια πρωτοβουλία που πρέπει να γίνει παράδειγμα προς μίμηση από όλους μας.

Ο Κακουραίος

Εν ολίγοις...

Διάφορα δυσάρεστα γεγονότα συμβαίνουν στο χωριό μας τον τελευταίο καιρό.

► **Κάποιοι θάλθηκαν να εξοντώσουν τα συμπαθητικά τετράποδα** (γάτες και σκύλους) στην πάνω γειτονιά. Ακολούθησε η δηλητηρίαση σκύλων στο δάσος της Αρμενιάς, κυρίως κυνηγόσκυλα.

Οι δράστες καλό είναι να θυμηθούν ότι η δηλητηρίαση ζώων είναι ποινικό αδίκημα!!!

► **Τις τελευταίες μέρες είχαμε επιδρομές και άνοιγμα σπιτιών τις νυχτερινές ώρες.**

Όλα αυτά τα γεγονότα είναι έξω από το ήθος και τη νοοτροπία των ανθρώπων του χωριού μας.

Είναι καιρός η Αστυνομία αλλά και η Κοινότητα να λάβουν μέτρα τόσο για την ασφάλεια των κατοίκων όσο και των περιουσιών τους. Είναι υποχρέωσή τους.

Ο Κακουραίος

Κακουραϊκές ατάκες

Γράφει ο Γιάννης Δ. Σταματόπουλος

Η εκδίκηση του Δραγάτη

Τα Κακουραϊκά αμπέλια, Κακουραϊκό δραγασιό όπως συνήθιζαν να το λένε οι παλιοί, με το μοναδικό φιλέρι, είναι γύρω από τη «**μεγάλη λίμνα**». Σήμερα αμπέλια έχουν φυτέψει στην περιοχή του Αϊ-Λιά και στην Μπράριζα.

Οι ιδιοκτήτες των αμπελιών αυτών ήταν κυρίως Κακουραίοι αλλά και Πικερναίοι, Καψαίοι, Μπονταίτες, Σιμαδαίοι και Λεβιδαίοι.

Τον έλεγχο του δραγασιού είχαν Κακουραίοι δραγάτες (αγροφύλακες). Την ημέρα του τρύγου την καθόριζε το Κοινοτικό Συμβούλιο του χωριού σε συνεννόηση με τους δραγάτες και συνήθως ήταν στο πρώτο δεκαπενθήμερο του Οκτώβρη, αφού η ωρίμανση των σταφυλιών, λόγω του κλίματος, ήταν και είναι κάπως αργά.

Έτσι αρχές Σεπτεμβρίου οι Κακουραίοι δραγάτες έστηναν τις δραγασιούλες (ψηλά παρατηρητήρια), που είχαν τον οπτικό έλεγχο του αμπελώνα ολόκληρο το 24ωρο.

Είμαστε στην εποχή που το Κακουραϊκό δραγασιό ήταν στις δόξες του και οι δραγάτες, το άγρυπνο μάτι του δραγασιού, είχαν τον απόλυτο έλεγχό του, αφού δεν επέτρεπαν να μπει κανείς στα αμπέλια χωρίς την άδειά τους μέχρι την ημέρα του τρύγου.

Τότε ο άγραφος κώδικας φύλαξης του δραγασιού επέβαλε να μην πηγαίνει κανένας ιδιοκτήτης στο αμπέλι του για να πάρει σταφύλια χωρίς την άδεια των δραγατών.

Για όποιον παραβίαζε τον κώδικα αυτόν και ειδικότερα για τους μη ιδιοκτήτες, οι επιπτώσεις ήταν συνήθως «**το ξυλοφόρτωμα**». Στις περιπτώσεις αυτές εφαρμόζονταν η ρήση «**όπου δεν πίπτει λόγος πίπτει ράβδος**».

Οι δραγάτες, την εποχή εκείνη, ήταν άμισθοι γι' αυτό εδέχοντο δώρα από τους ιδιοκτήτες των χωραφιών και των αμπελιών. Έτσι την περίοδο προ του τρύγου τα δώρα προς τους δραγάτες από τους ιδιοκτήτες του δραγασιού ήταν πολλά. Τα δώρα ήταν σε πίτες από ζυμωτό ψωμί, κρέας ψημένο και το απαραίτητο κρασί σε «**μανώλους**».

Το κρασί έφερναν με τους μανώλους που τους ζητούσαν να τους πάρουν γρήγορα πίσω.

Έτσι οι δραγάτες αναγκάζονταν να πίνουν γρήγορα το κρασί, άλλο που δεν ήθελαν, για να επιστρέψουν τους μανώλους.

Την εποχή εκείνη αποθηκευτικός χώρος για το κρασί δεν υπήρχε παρά μόνο καμιά στάμνα.

Είμαστε στην εποχή που δραγάτες ήταν ο Σούκιος (Δημήτρης Σταματόπουλος) αρχηγός και ο Τηλέμαχος (Τηλέμαχος Μπρότσης) δεκανέας.

Κάποια μέρα, αφού ήπιαν και την τελευταία σταγόνα κρασιού που υπήρχε σε μια στάμνα στον «**Πύργο του Τηλέμαχου**» έγιναν «**σκνίπα**», έσπασαν την στάμνα και με τα κομμάτια στο κεφάλι τους και σε παράταξη και συντεταγμένοι εν δυο - εν δυο πηγαίνουν για το **Χάνι του Τασιόπουλου**. Τότε τα Χάνια ήταν το κέντρο και η ζωή του κάμπου τους καλοκαιρινούς μήνες.

Στα Χάνια όμως τους περίμενε μια έκπληξη ο Αγρονόμος από το Λεβιδί!!! (Ο Αγρονόμος ήταν ο προϊστάμενος των αγροφυλάκων).

Όταν τους είδε στην κατάσταση που ήταν (μεθυσμένους) όπως ήταν φυσικό άρχισε τις σχετικές επιπλήξεις. Έτσι το κλίμα που δημιουργήθηκε ήταν πολύ ψυχρό. Αυτό όμως δεν κράτησε πολύ, αφού σε λίγο έφτασε στα Χάνια ο Γιάννης ο Κοτσίανης, φορτωμένος με δώρα για τους δραγάτες και με το «**μανώλο**» με κρασί στο χέρι.

Αμέσως βλέπει τους δραγάτες και τους καλεί να πάρουν τα δώρα με πρώτο το μανώλο με το κρασί.

Φεύγοντας γυρίζει προς το Σούκιο και του λέει: «**Δημήτρη θέλω το μανώλο γρήγορα πίσω**». Ο Σούκιος πανέξυπνος και ετοιμόλογος όπως ήταν πιάστηκε από τη φράση αυτή και απευθυνόμενος προς τον αγρονόμο του λέει:

«Βλέπεις τι να κάνουμε μας εκδιάζουν γι' αυτό το πίνουμε».

Το ψυχρό κλίμα έσπασε και αμέσως κάθισαν στο τραπέζι να φάνε τον πιο εκλεκτό μεζέ, που έφτιαχναν στα Χάνια, που ήταν «**πιτσούνια λαδορίγανη**» με το κρασί του Κοτσίανη.

Στον εκθασμό των δραγατών είχε υποκύψει και ο αγρονόμος!!! Ο Σούκιος και η παρέα του ήταν άφταστοι στο ξεπέραςμα των δυσκολιών.

Μια βόλτα στα περιβόλια του χωριού, στο Κακούρι Ήταν μια όμορφη και ξέγνοιαστη ζωή το καλοκαίρι στον κάμπο

Γράφει: Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΝ. ΚΑΚΑΡΙΚΟΥ

Μια βόλτα στα περιβόλια μας, στον κάμπο του χωριού (στον κάμπο της Μαντινείας), μου έφερε μνήμες. Φωτογράφισα το σπίτι μας και νιώθω πως έκλεισα μέσα στην φωτογραφία όλες τις θύμψεις, λέξεις, σκέψεις, εικόνες, αναμνήσεις και όνειρα. Τότε που τα καλοκαίρια μετακομίζαμε οικογενειακώς στο σπίτι του κάμπου. Γύρω από το σπίτι ήταν όλες οι καλλιέργειες, ο χωμάτινος δρόμος με τις μουριές (στην αμμουδέρα έλεγε ο μπαμπάς), τα μποστάνια, τα κηπευτικά, τα δένδρα (οι καρυδιές, οι κερασιές, οι βυσιινιές, οι μηλιές) και τα πηγάδια. Στις γειτονικές αγροικίες ήταν όλοι οι φίλοι μας και φίλοι των γονιών μας η **Γεωργία Μπουρτσουκλή**, η **Χρυσούλα του Ρόκκα**, η **Μαρία**, η **Βαρβάρα** λίγο πιο πάνω, και πολλά άλλα παιδιά. Το παιχνίδι συνεχιζόταν και στον κάμπο όλο το καλοκαίρι, περπατούσαμε ξυπόλητα πάνω στο ζεστό χώμα, μετρούσαμε τα βατράχια μέσα στο πηγάδι και παίζαμε με τον αντίλαλο που έκανε η φωνή μας. Ανεβαίναμε στα δέντρα και τραγουδούσαμε μαζί με τα πουλιά. Όμως για το διάβασμα και το σχολείο ούτε λόγος... Βέβαια τα μεγάλα παιδιά βοηθούσαν και στις καλλιέργειες, πότιζαν και σκάλιζαν.

Κοιτάζοντας το σπίτι, έρχονται και ξανάρχονται στο μυαλό μου εικόνες, χρώματα, σκέψεις και μυρωδιές. Με λίγο τσάι του βουνού, στα χρώματα του δειλινού, αγνάντευα την φύση, την ώρα που κατέβαινε ο ήλιος και χρύσιζαν οι ακτίνες του τα στάχια. Εκείνη την ώρα γέμιζε ο κάμπος μικρούς κατάξανθους ήλιους που γύριζαν το κεφαλάκι τους στο τελευταίο φως της μέρας. Στην άκρη των χωραφιών κυμάτιζαν οι καλαμιές που φτιάχναμε σφυρίχτρες και στους πασάλους του φράκτη στέκονταν τα σκιάχτρα. Στέκονταν εκεί για φόβητρο κάθε **φτερωτού «επισκέπτη»** που τολμούσε να προσγειωθεί στους σπόρους, στους καρπούς και στους ανθούς των δέντρων. Τα σκιάχτρα ήταν ντυμένα με κουρέλια και αποφόρια, στερεωμένα στους φράκτες, ακίνητα

και αγέλαστα σαν φύλακες στα περιβόλια και στους κάμπους.

Το αγροτικό αυτό σπίτι, όπως και όλα τα σπίτια του κάμπου είναι από πέτρες, χώμα και λάσπη. (Αυτό το συγκεκριμένο σπίτι το είχε κτίσει ο **παππούς Θανάσης Κακαρίκος** μεγάλος χτίστης - πετράς για εκείνα τα χρόνια). Έχει χοντρούς τοίχους και η οροφή καλύπτεται από κορμούς, καλάμια και παχιές στρώσεις από άχυρα, χώμα και κεραμίδια. Είναι συγκρότημα που κάλυπτε κάθε ανάγκη του αγροτικού νοικοκυριού. Έχει τζάκι για το μαγείρεμα, φούρνο για το ψωμί, αποθήκες, αχυρώνα, κελάρι, στάβλο για τα άλογα, κοτέτσι και περισσότερα. Ο περισσότερώντας είναι ένα ψιλόλιγνο, τετράγωνο απλό και πλιθινό κτίριο. Είναι κτισμένος σε ανοιχτό μέρος για να ξανοίγονται τα περισσότερα. Θυμάμαι όταν άνοιγαμε την μικρή πορτούλα και μπαίναμε μέσα φτερούγιζαν τα περισσότερα πάνω στα κεφάλια μας φοβισμένα. Μετά βάζαμε μια ξύλινη σκάλα και ανεβαίναμε στις φωλιές. Έπρεπε να εξοικειωθούμε και εμείς τα παιδιά, στην ιδέα πως αυτά τα πουλιά είναι τροφή, όπως και τα κοτόπουλα, τα κουνέλια και ό,τι άλλο ζούσε στην αυλή μας. Ψάχνοντας λοιπόν στις φωλιές βρήκαμε αβγούλακια ή μικρά πιτσουνάκια και ο μπαμπάς έπαιρνε τα μεγαλύτερα για το φαγητό μας. Ακόμα και σήμερα ο περισσότερώντας μας εξακολουθεί να στεγάζει τους φτερωτούς του κατοίκους. Τον φροντίζει ο θεός τώρα πια. Πάντα εκτρέφονταν περισσότερα σε τούτο τον κάμπο, επειδή για κάθε οικογένεια ήταν ένας τρόπος εξασφάλισης δωρεάν τροφής χωρίς πολλές φροντίδες και κόπους. **Ήταν μια όμορφη και ξέγνοιαστη ζωή το καλοκαίρι στον κάμπο, ζούσαμε στιγμές, όμορφες, ξέγνοιαστες και απλές.**

Κι αν τότε κράταγαν τα τρυφερά μου χέρια φρέσκα χαμομήλια, τώρα στα δάχτυλά μου παίζει η πένα, με ένα χαρτί και αναμνήσεις...

Έφυγαν για πάντα από κοντά μας

Αναστάσιος (Τάσης) Δ. Σπυρόπουλος

Στις 17 Απριλίου 2016 έφυγε από τη ζωή στο Παναρκαδικό Νοσοκομείο ο **Αναστάσιος (Τάσης) Σπυρόπουλος**, μετά από σύντομη ασθένεια σε ηλικία 76 ετών.

Η εξόδιος ακολουθία ειψάλη στο χωριό μας στον Ιερό Ναό των Αγίων Κων/νου και Ελένης και ετάφη στο Κοιμητήριο του Αγίου Νικολάου.

Τον μεταστάντα αποχαιρέτησε με λόγια θερμά, που αναφερόταν στην ζωή του ο Ιερέας του χωριού **π. Νικόλαος Κουτρουμπής**.

Τον επικήδειο έγραψε ο γαμπρός του **Τάσος Δουρουντάκης**, που δεν μπόρεσε να παρευρεθεί και εκφώνησε η **Βαγγελίτσα Γ. Σπυροπούλου**:

“Σήμερα λέμε το τελευταίο αντίο σ’ έναν φίλο, σ’ έναν αδελφό. Ο **Τάσος ο Σπυρόπουλος** αδελφός της γυναίκας μου, έφυγε για πάντα από τη ζωή μετά από μια σύντομη ασθένεια. Ζήσαμε μαζί πολλά χρόνια και ήταν αυτός που ποτέ δεν θέλησε να στενοχωρήσει άλλον άνθρωπο, ήταν αυτός που πάντα έβαζε στο σπίτι του όποιον είχε ανάγκη και του πρόσφερε ένα πιάτο φαγητό. Ήταν αυτός που είχε κάνει Θεό την φιλία των ανθρώπων. Έφυγε ένας λεβέντης με μια ευαίσθητη καρδιά.

Καλό ταξίδι Τάσο και να ξέρεις ότι πάντα θα ζεις ανάμεσά μας γιατί πάντα θα υπάρχουν άνθρωποι, που θα σε θυμούνται”.

Αποχαιρετισμός στον αδελφό

Ο αδελφός μας **Τάσης** έζησε για μερικά χρόνια στη Ξενιτιά και συγκεκριμένα στη Μελβούρνη Αυστραλίας. Η σκέψη του όμως και η νοσταλγία για επιστροφή στο χωριό ήταν το καθημερινό του όνειρο.

Δεν ξέρω εάν αυτό το όνειρο ήταν για το καλό της οικογένειάς του, εάν σκεφτώ πως γυρνώντας στον τόπο που γεννήθηκε έχασε το παιδί του τον «**Τζίμη**» σε ηλικία 25 ετών.

Αυτό το γεγονός σε κάθε γονιό του κόβει τα πόδια και σιγά-σιγά η δική του ζωή δεν έχει πια νόημα. Έτσι και ο Τάσης δεν κοίταξε καθόλου την υγεία του πιστεύοντας πως δεν χρειάζεται να ζήσει πολλά χρόνια. Όμως η ζωή συνεχίζεται λέει η πείρα των πικραμένων ανθρώπων.

Ο Τάσης διατηρούσε για πολλά χρόνια στην Αρμενιά κτηνοτροφική μονάδα, για να ζήσει αξιοπρεπώς την οικογένειά του.

Στα καφενεία του χωριού ήταν η καθημερινή του συνήθεια να βλέπει φίλους και χωριανούς και πίνοντας κρασί ή ρακή, πολλές φορές να βρίσκει εκεί παρηγοριά και να ξεχνά την θλίψη του.

Η γυναίκα του Μαργαρίτα όντας ανήμπορη, με πολλά προβλήματα υγείας τον περιποιήθηκε πάρα πολύ καθώς και τα παιδιά του η Ντίνα και ο Νίκος.

Αξιώθηκε και είδε δυο υπέροχα εγγόνια τον Παναγιώτη και τη μικρή Μαργαρίτα που τα λάτρευε τόσο πολύ.

Ζήτησε Τάση να δεις τη Σωτήρα, όμως οι αποστάσεις μεγάλες και οι δύσκολες μέρες για σένα λιγότευαν.

Μιλήσατε στο τηλέφωνο και ήταν μια ανακούφιση και για σένα και για την αδελφή μας αφού ειδικά αυτή τη μέρα είχες απόλυτη διαύγεια μυαλού.

Δεν πρέπει να παραλείψω να ευχαριστήσω πάρα πολύ όλους τους συγγενείς μας, χωριανούς, φίλους και γνωστούς σου, νεολαία από άνδρες και γυναίκες που ήρθαν στο νοσοκομείο να σου σφίξουν το χέρι και μάλιστα πολλά άτομα ήρθαν πολλές φορές.

Από αυτό συμπεραίνει κανείς πόσο αγαπητός ήσουν στην κοινωνία.

Αδελφέ μας Τάση όλοι μας θα σε θυμόμαστε όσο ζούμε και θα είσαι στη σκέψη μας και στην καρδιά μας.

Καλή ανάπαυση
Η αδελφή σου Χρυσολένη

Μαριγούλα Νάτση

➤ Έφυγε από τη ζωή στις 16/5/2016 η **Μαριγούλα Νάτση**, σύζυγος του Νίκου Νάτση το γένος Επαμ. Βλάχου.

Η εξόδιος ακολουθία ειψάλη στον Ιερό Ναό των Αγίων Κων/νου και Ελένης του χωριού μας και ετάφη στο Κοιμητήριο του Αγίου Νικολάου.

Ελισάβετ Νάγου - Ανδριανοπούλου

➤ Στις 28/4/2016 απεβίωσε η **Ελισάβετ Νάγου - Ανδριανοπούλου** το γένος Γιαννάκου Νάγου, παντρεμένη στο Πικέρι.

Η εξόδιος ακολουθία και η ταφή έγιναν στο Πικέρι.

Στις οικογένειες των θανόντων συγχωριανών μας το Δ.Σ. του Συλλόγου εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια και τους εύχεται την εξ ύψους παρηγοριά.

Δωρεές στη μνήμη

➤ Αναστασίου (Τάσου) Σπυρόπουλου

1) Η αδελφή του Σωτήρα Σπυροπούλου - Βέμη (Αυστραλία) προσέφερε το ποσό των 100 δολ. Αυστραλίας

2) Η οικογένεια του Τάσου Δουρουντάκη (Κρήτη), προσέφερε το ποσό των 100€

➤ Του γαμπρού τους Γιάννη Βάγγα

Τα πεθερικά του Παναγιώτη και Δήμητρα Σταματοπούλου (Αυστραλία) προσέφεραν το ποσό των 200 δολ. Αυστραλίας.

Ανάληψη 2016

Συνέχεια από την 1η σελ.

την ανάλογη μουσική. Όταν νύχτωσε έστειλαν σινιάλο με τις καθιερωμένες φωτιές στους πρωινούς προσκυνητές (ότι όλα πάνε καλά και ο καιρός είναι καλός για την πρωινή ανάβαση).

Ο ιερέας, εφημέριος του χωριού, πατέρας **Νικόλαος Κουτρουμπής**, περίμενε υπομονετικά και τους πρωινούς αναβάτες προσκυνητές. Μετά την Θεία Λειτουργία οι προσκυνητές κλήρωσαν μια κουλούρα και δυο γίδες. Ο τυχερός για την κουλούρα από τον **Δημήτρη Ψαρρά** (Κουρκούμπα) ήταν ο **Τσιώλης Νίκος**. Οι γίδες που ήταν προσφορά από τον **Ιωάννη Σπυρόπουλο** (Μπάκα) και τον **Κώστα Κολιόπουλο**

(Χανιά) κληρώθηκαν στην **Κατερίνα** και **Μαρία του Δημ. Σταματοπούλου** και τον **Βασίλη Δούρο**. Ξαν μια πολύ μεγάλη και ωραία παρέα κατέβηκαν φωτογραφίζοντας τα τοπία που έβλεπαν γύρω τους έτσι ώστε να μας ταξιδέψουν και εμάς που δεν μπορέσαμε να πάμε...

Δεν θα πρέπει να ξεχάσουμε να αναφέρουμε την πολύ καλή σηματοδότηση του μονοπατιού (τέλεια όπως αναφέρει ο **Γιώργος ο Γκόνος**) από τον **Αντώνη Παυλή** (έμπειρο ορειβάτη του ΣΑΟΟ).

Και να ευχηθούμε να γιορτάσουμε με υγεία και του χρόνου...

Οι τελευταίες επιθυμίες του Μεγ. Αλεξάνδρου

Όταν ο **Μέγας Αλέξανδρος** κατάλαβε ότι ο θάνατός του πλησιάζει, κάλεσε όλους τους στρατηγούς του και τους ανακοίνωσε την τελευταία επιθυμία του.

1. Να μεταφέρουν το φέρετρό του στους ώμους τους οι καλύτεροι γιατροί του.
2. Τους θησαυρούς που είχε αποκτήσει από τους πολέμους (χρυσάφι, ασήμι, διαμάντια) να τους σκορπίσουν στο δρόμο απ' όπου θα περνούσε το φέρετρό του μέχρι τον τάφο του.
3. Τα χέρια του να μείνουν έξω από το φέρετρο για να τα βλέπουν όλοι.

Ένας στρατηγός έκπληκτος τον ρώτησε γιατί όλα αυτά, και ο **Μ. Αλέξανδρος** του εξή-

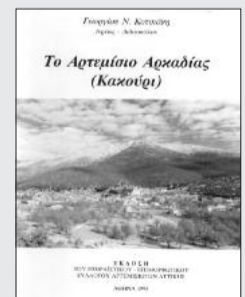
γησε:

1. Θέλω να σηκώσουν το φέρετρό μου οι καλύτεροι γιατροί για να δείξω ότι μπροστά στο θάνατο δεν μπορούν να κάνουν τίποτα.
2. Θέλω να σκορπιστούν οι θησαυροί μου στο δρόμο για να δουν όλοι ότι τα αγαθά που αποκτούμε στη ζωή παραμένουν εδώ.
3. Θέλω τα χέρια μου να αιωρούνται για να δουν όλοι, ότι στη ζωή ερχόμαστε και φεύγουμε με άδεια χέρια, όταν έρθει το πλήρωμα του χρόνου.

Ματαιότης ματαιοτήτων τα πάντα ματαιότης.

Για τη διασκευή
Βασίλης Ηλιόπουλος

Τα βιβλία του Συλλόγου μας

Ρόκκα Ν. Χρυσάνθη

Δικηγόρος

Εθνικής Αντιστάσεως 57-59

Τρίπολη Τ.Κ. 22100

Κιν.: 6982582902

xrusa.rokka@gmail.com

Α/ΦΟΙ ΧΡΟΝΗ

Ανταλλακτικά-Service

Οικιακών Συσκευών

28ης Οκτωβρίου 50

Τηλ.: 2710-239451 Τρίπολη

ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Φωτεινές επιγραφές, Διαφημιστικές κατασκευές
Μεταλλικά γράμματα - Νέον - LED - Εκτυπώσεις

Φλέμιγκ 118 Μοσχάτο
Τηλ.: 210 9416314 Κιν.: 6972 858307
e-mail:andrestamat@yahoo.gr